

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200223
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619200223.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 50 094 297, proti žalovanému: S. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. G. XX, o zaplatenie 4.877,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10Csp/7/2019-133 zo dňa 23.09.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 4.877,58 eur, úrokov vo výške 5.374,18 eur, poplatkov vo výške 35,65 eur, úrokov vo výške 23,9 % ročne zo sumy 4.877,58 eur od 23.01.2019 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.877,58 eur od 23.01.2019 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa opiera o ustanovenia § 34, § 40 ods. 3, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, 2, § 52 ods. 1 - 4 OZ, § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 03.07.2014.

3. Súd prvej inštancie podanú žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Ďalej konštatoval, že žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o úvere, ktorú mal jeho právny predchodca (Poštová banka, a. s.) uzavrieť so žalovaným. Podľa obsahu žalobcom predloženej listiny, označenej ako „zmluva o úvere dobrápôžička“, malo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dôjsť k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie úveru dňa 01.07.2014. V žiadosti o poskytnutie úveru (časť 2 listiny) je uvedená výška požadovaného úveru 15.000,- eur a doba splácania úveru 120 mesiacov. V žiadosti o poskytnutie úveru (návrhu na uzavretie zmluvy) absentujú zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, najmä údaj o výške splátok úveru, ročnej úrokovej sadzbe, dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov, celkovej čiastke na úhradu, priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov. Podľa súdu prvej inštancie uvedené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú uvedené len v časti listiny, označenej ako „Zmluva o úvere, podmienky úveru, záverečné ustanovenia“ (časť 4 listiny), t. j. v akceptácii návrhu na uzavretie zmluvy, ku ktorej došlo zo strany veriteľa dňa 03.07.2014. Zmluva je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle

zmluvných strán, ktoré v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzhľadom na zákonné ustanovenie § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť vykonané v písomnej forme (návrh na uzavretie zmluvy - oferta a prijatie návrhu na uzavretie zmluvy - akceptácia). Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie nemal preukázanú existenciu dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, obsahujúcich podstatné náležitosti zmluvy o úvere, ktorými sú dojednanie o výške úveru, záväzok veriteľa na požiadanie dlžníka poskytnúť úver v dojednanej výške a záväzok dlžníka poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky. Žalobca predložil súdu prvej inštancie listinu, označenú ako „zmluva o úvere dobrápôžička“, v ktorej žalovaný navrhol uzavretie zmluvy o úvere vo výške 15.000,- eur. Právny predchodca žalobcu v akceptácii návrhu uviedol výšku schváleného úveru 5.000,- eur. Medzi účastníkmi zmluvy teda nedošlo ku platnému dojednaniu (konsenzu) o výške poskytnutého úveru. V zmysle zákonného ustanovenia § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Žalobca v spore netvrdil, ani nepreukázal, že by žalovaný uvedený nový návrh na uzavretie zmluvy akceptoval. Keďže účastníci zmluvy sa nedojednali o podstatnej náležitosti zmluvy o úvere, ktorou je výška úveru, ku platnému uzavretiu zmluvy o úvere nedošlo. Už len okrajom súd prvej inštancie uviedol, že nemal v spore preukázané dojednanie zmluvy o úvere v inej ako písomnej forme, čo by mohlo odôvodňovať aplikáciu zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch (považovať síce zmluvu o úvere za uzavretú, avšak z dôvodu absencie písomnej formy s následkom bezúčinnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru). Podľa súdu prvej inštancie z návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru a jeho akceptácie totiž jednoznačne vyplynulo, že boli účastníkmi zmluvy učinené v písomnej forme. Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nebola platne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, žalobcovi neprislúchalo právo na plnenie právnym dôvodom vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie bol v spore viazaný skutkovým vymedzením žalovaného nároku v podanej žalobe. Žalobca žalovaný nárok jednoznačne skutkovo vymedzil ako nárok na vrátenie poskytnutého úveru s príslušenstvom. Súd prvej inštancie poukázal aj na právny názor Krajského súdu v Žiline v obdobnej veci, uvedený v rozsudku sp. zn. 10Co/54/2018, v ktorom, okrem iného, uviedol, že: „Odvolateľ sa domáha voči žalovaným plnenia finančnej povahy zo zmluvy o úvere (v spotrebiteľskom právnom vzťahu) o ktorej tvrdí, že bola uzavretá medzi jeho právnym predchodcom a žalovanými v písomnej podobe a platne, na plnenie takejto právnej povahy (plnenie zmluvné) žalobcovi (právny nástupca pôvodného veriteľa) by vznikol nárok v tom prípade, ak by v konaní preukázal vznik písomnej zmluvy z ktorej peňažné nároky vyvodil. Je nesporné, že podľa žiadosti (zároveň návrh na uzavretie zmluvy) žalovaní požiadali pôvodného veriteľa o poskytnutie sumy 10 000 eur, pôvodný veriteľ uzavretie zmluvy na takúto sumu neakceptoval, dňa 25.9.2012 vyhotovená zmluva veriteľom obsahuje poskytnutie úveru vo výške 7 000 eur, podmienky poskytnutia tejto sumy - tieto údaje však boli dopisované do formulára zamestnancami pôvodného veriteľa bez toho, aby boli výsledkom vzájomného písomného dojednania veriteľa a dlžníkov v kontraktáčnom procese. ... Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu právny záver okresného súdu opierajúci sa o ustanovenia § 489, § 490 ods. 1, § 44 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka so zohľadnením spotrebiteľského charakteru právneho vzťahu medzi pôvodným veriteľom a žalovanými 1/, 2/ vyúsťujúci do konštatácie, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver v inej sume ako požadovali a jednostranne určil podmienky splácania, výšku splátok a ostatné podmienky a následne nedošlo v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka k uzavretiu písomnej zmluvy z ktorej zaplata finančných nárokov sa domáha v aktuálne súdnej veci žalobca, má oporu vo vykonanom dokazovaní a zákonný rámec v aplikovaných hmotnoprávných ustanoveniach. Obdobne je tomu tak v prípade konštatovaného záveru, že text, ktorý právny predchodca žalobcu doplnil dňa 25.9.2012 do tlačiva podpísaného žalovanými 1/ a 2/, dňa 21.9.2012 znamenal, že vznikol nový návrh zmluvy, pričom žalobca nepreukázal, že žalovaní 1/, 2/ tento návrh prijali v písomnej podobe.“

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnému v predmetnom spore nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže v priebehu sporu bol nečinný a z obsahu súdneho spisu vznik žiadnych trov konania na strane žalovaného preukázaný nebol.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Poukázal na to, že nepovažuje za správne tvrdenie súdu, že nedošlo k platnému písomnému uzavretiu zmluvy o úvere z dôvodu, že akceptácia návrhu žalovaných nepredstavovala obsahovo zhodný prejav vôle žalobcu. Keďže žalovaný svojím podpisom zmluvy o úvere potvrdil, že pred jej podpisom mu bol

poskytnutý formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch, ako to vyplýva z obchodných podmienok. Žalovaný pritom uhradil pravidelne splátky, čím fakticky prejavil nielen svojím podpisom, ale i hradením úveru svoj skutočný súhlas s uzatvorenou zmluvou o úvere, čo deklaruje platné písomné uzavretie zmluvy o úvere. Súd nesprávne posúdil skutkové tvrdenia žalobcu, keď skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že zmluva o úvere bola uzatvorená v platnej písomnej forme, nepoprel, pritom ani v spotrebiteľských sporoch nie je spotrebiteľ ako procesná strana zbavená povinnosti popretia skutkových tvrdení. Ďalej namietal porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces z toho dôvodu, že ak mal súd pochybnosti o pravdivosti tvrdenia týkajúceho sa písomného uzatvorenia zmluvy o úvere, bol povinný o svojich pochybnostiach procesnú stranu poučiť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za prekvapivé, keďže súd prevzal v konaní na seba nielen úlohu rozhodovacieho orgánu, ale aj orgánu, ktorý aktívne produkuje argumenty v prospech strany sporu, ktorá je v spore celkom pasívna. Žiadal preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť vec na nové prejednanie súdu, resp. zmeniť tak, že žalobe v plnom rozsahu odvolací súd vyhovie.

5. K podanému odvolaniu sa žalovaný nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania žalobcu v rozsahu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

9. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé vyvrátiť vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalobca sa domáhal voči žalovanému plnenia finančnej povahy zo zmluvy o úvere, o ktorej tvrdil, že bola uzavretá medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným v písomnej podobe a platne, pričom na zmluvné plnenie by mu vznikol nárok v tom prípade, ak by v konaní preukázal vznik písomnej zmluvy, z ktorej peňažné nároky vyvodil. Zo spisového materiálu vyplýva, že podľa žiadosti žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie sumy 15.000,- eur. Právny predchodca uzavretie zmluvy na takúto sumu neakceptoval a následne bola vyhotovená zmluva, ktorej obsahom bolo poskytnutie úveru vo výške 5.000,- eur, pričom podmienky poskytnutia tejto sumy boli do formulára dopisované zamestnancami právneho predchodcu žalobcu bez toho, aby boli výsledkom vzájomného písomného dojednania v kontraktačnom procese.

10. Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný postupoval v zmysle uzatvorenej zmluvy, správal sa a poskytoval plnenia podľa zmluvy, ani na základe uvedeného nemožno podľa názoru odvolacieho súdu vyvodiť, že právnemu predchodcovi žalobcu žalovaný plnil na základe platnej písomnej zmluvy.

11. Neobstojí ani námietka žalobcu spočívajúca v tom, že súd prvej inštancie porušil právo žalobcu na spravodlivý proces tým, že pokiaľ mal súd pochybnosti o pravdivosti nepopretého skutkového tvrdenia týkajúceho sa písomného uzavretia zmluvy, bol povinný o svojich pochybnostiach procesnú stranu poučiť, nakoľko v zmysle § 150 ods. 2 CSP má súd prvej inštancie síce právo vyzvať procesnú stranu, aby uviedla ďalšie skutkové tvrdenia, avšak nejedná sa o procesnú povinnosť súdu. Navyše odvolací súd neporušil právo žalobcu na spravodlivý proces tým, že ho vopred neoboznámil, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné, keďže vo veci bolo nariadené pojednávanie, v rámci ktorého mohol žalobca

uplatňovať všetky svoje procesné práva. Žalobca túto možnosť na uplatnenie svojich procesných práv nevyužil, keď sa nezúčastnil pojednávania vykonaného dňa 23.09.2019.

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávany prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa prvostupňový súd neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Nakoľko odvolacie dôvody odvolateľa boli neopodstatnené, odvolací súd tento napadnutý rozsudok potvrdil.

13. Krajský súd zároveň potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorý vykazuje vecnú správnosť a nebol napadnutý konkrétnymi odvolacími námietkami.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na náhradu trov odvolacieho konania by mal žalovaný v plnom rozsahu, keďže bol v odvolacom konaní proti žalobcovi úspešný, avšak z obsahu súdneho spisu vznik nároku na náhradu trov konania preukázaný nebol.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)